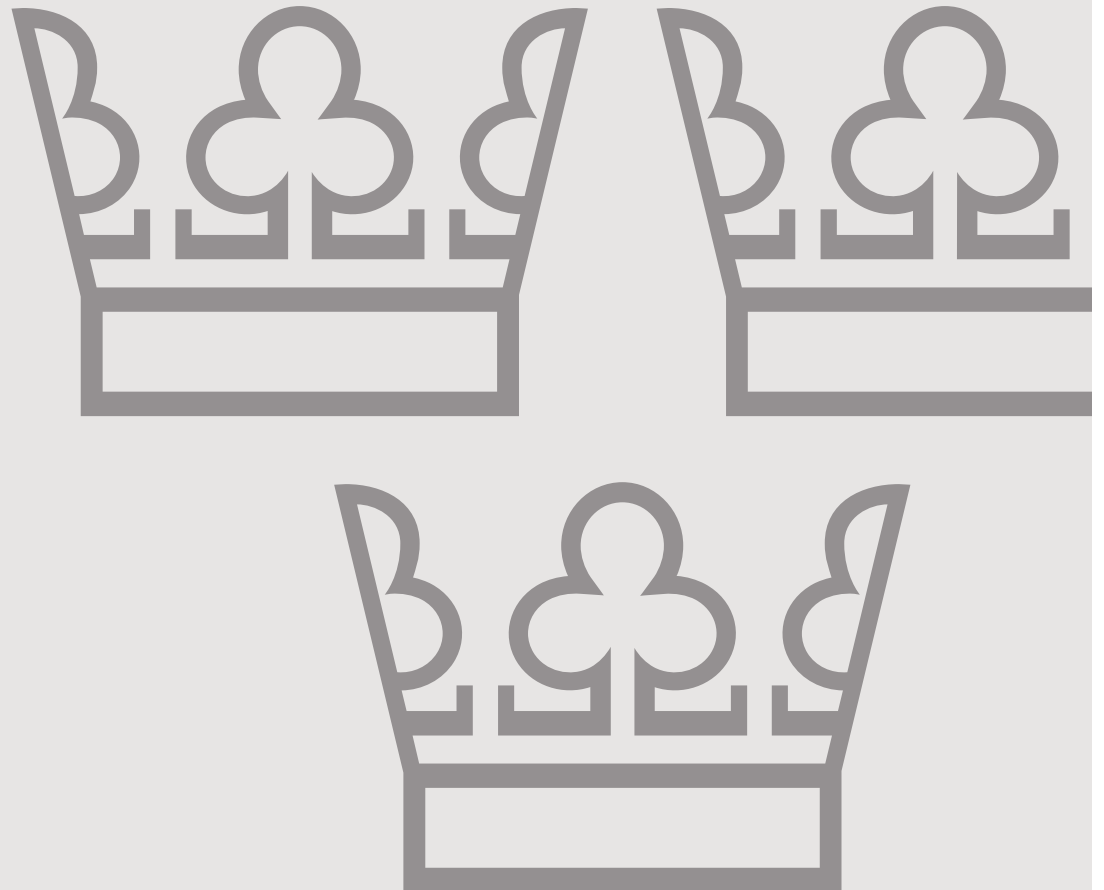

Remisspromemoria

– ändrade föreskrifter om insättningsgarantin

Sammanfattning

Riksgäldskontoret (Riksgälden) föreslår ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti.

De föreslagna ändringarna innebär ändrade vikter för riskindikatorer samt att beräkningsmetoden för summerade riskvikter ändras. Uppgiftsskyldigheten för ett institut utökas också avseende garanterade insättningar på klientmedelskonton samt i gränsöverskridande verksamhet inom EES. De uppgifter som ska lämnas till Riksgäldskontoret ska även fortsättningsvis lämnas till Finansinspektionen.

Föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 januari 2025.

Innehåll

Sammanfattning	2
1. Förslag till föreskrifter	4
2. Utgångspunkter	11
2.1 Insättningsgarantin	11
2.2 Avgifter för insättningsgarantin	11
2.3 Beräkning av avgiften	11
2.4 Uppgiftsskyldighet	12
2.5 Syftet med ändringarna i föreskrifterna	12
2.6 Regleringsalternativ	12
2.7 Rättsliga förutsättningar	12
3. Bakgrund	13
3.1 Nuvarande avgiftsberäkning	13
3.1.1 Nuvarande vikter för riskindikatorer	13
3.1.2 Nuvarande beräkningsmetod för summerade riskvikter (ARW)	15
4. Motivering och överväganden	17
4.1 Ändrade vikter för riskindikatorer	17
4.2 Ändrad beräkningsmetod för summerade riskvikter (ARW)	18
4.3 Klientmedelskonton	18
4.4 Uppgiftsskyldighet om insättningar i gränsöverskridande verksamhet	20
4.5 Ikraftträdande	22
5. Förslagets konsekvenser	23
5.1 Konsekvenser för samhället	23
5.2 Konsekvenser för insättarna	23
5.3 Konsekvenser för instituten	23
5.3.1 Allmänt om instituten	23
5.3.2 Administrativa kostnader	24
5.3.3 Ändrade avgifter	25
5.4 Konsekvenser för myndigheterna	26
5.5 Överensstämmelse med unionsrätten	26
5.6 Tidpunkten för ikraftträdande	26
5.7 Speciella informationsinsatser	26

1. Förslag till föreskrifter

Förslag till föreskrifter om ändring i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti

Riksgäldskontoret föreskriver¹ med stöd av 8 § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti ifråga om Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti

dels att 1 kap. 2 och 3 §§, 3 kap. 1 a och 2 §§ samt bilagan ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 kap. 1 b §, av följande lydelse.

1 kap. Inledande bestämmelser

2 §² Föreskrifterna innehåller bestämmelser om

1. det högsta ersättningsbeloppet enligt 4 § andra stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

2. information om insättningsgarantin enligt 11, 11 b och 11 c §§ lagen om insättningsgaranti,

3. skyldighet för institut att lämna uppgifter om garanterade insättningar, klientmedelskonton och garanterade insättningar i gränsöverskridande verksamhet inom EES,

4. beräkningen av avgifter för insättningsgarantin enligt lagen om insättningsgaranti, och

5. beräkningen av avgifter för insättningsgarantin enligt lagen om insättningsgaranti.

Definitioner

3 § Termer och uttryck som används i föreskrifterna har samma betydelse som i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Med *internettjänst* avses en tjänst som kräver inloggning med säkerhetslösning via en webbplats eller mobilapplikation.

Med *gränsöverskridande verksamhet inom EES* avses verksamhet enligt 5 kap. 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

3 kap. Uppgiftsskyldighet

1 a § Ett institut som omfattas av insättningsgarantin ska senast den 1 juli varje år till Riksgäldskontoret lämna uppgifter om

1. garanterade insättningar i Sverige,
2. garanterade insättningar i institutets utländska filialer,
3. summan av uppgifterna i 1 och 2,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning).

² Senaste lydelse RGKFS 2022:1.

4. garanterade insättningar på klientmedelskonto,
5. garanterade insättningar i gränsöverskridande verksamhet inom EES,
6. exponeringsbelopp för bruttosoliditet,
7. intecknade tillgångar,
8. likviditetstäckningsgrad (LCR),
9. stabil nettofinansieringskvot (NSFR),
10. nettointäkter,
11. nödlidande lån (bruttoexponering),
12. primärkapital,
13. totalt riskvägt exponeringsbelopp,
14. kärnprimärkapitalkvot,
15. totala tillgångar, och
16. total utlåning.

Uppgifterna ska lämnas oftare om Riksgäldskontoret begär det.

Uppgifter enligt första stycket 1–9, 11–14 och 16 ska avse utgången av närmast föregående år. Uppgifter enligt första stycket 10 ska avse utgången av de två närmast föregående åren. Uppgifter enligt första stycket 15 ska avse utgången av de tre närmast föregående åren.

1 b § Ett institut som ska lämna uppgifter om klientmedelskonton enligt 1 a § 4 får ange de sammanlagda garanterade insättningarna för underliggande insättare på ett klientmedelskonto om institutet känner till varje insättares andel av det totala tillgodohavandet.

Om ett institut har uppgifter om antalet underliggande insättare men inte deras andel av det totala tillgodohavandet på klientmedelskontot, får institutet istället multiplicera antalet insättare med ersättningsbeloppet enligt 1 a kap. 1 §.

Ett institut som saknar uppgifter om antalet underliggande insättare och deras andel av det totala tillgodohavandet på klientmedelskontot, får istället lämna uppgifter om värdet på det totala tillgodohavandet. Detsamma gäller för ett institut som inte lämnar uppgifter enligt första eller andra styckena.

För sådana insättningar som omfattas av insättningsgarantin enligt 3 § andra och tredje styckena lagen om insättningsgaranti, får ett institut lämna uppgifter enligt första eller andra styckena.

2 §³ De uppgifter som ett institut ska lämna till Riksgäldskontoret enligt 1–1 b §§ ska i stället lämnas till Finansinspektionen.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2025.

³ Senaste lydelse RGKFS 2022:1.

*Bilaga***Summerade riskvikter**

De summerade riskvikterna (ARW_i) ska fastställas på följande sätt:

Riskklass	Intervall för sammanlagd riskpoäng (ARS)	Summerad riskvikt (ARW)
1	< 20	50 %
2	$\leq 20,0 - 27,5 <$	59 %
3	$\leq 27,5 - 35,0 <$	71 %
4	$\leq 35,0 - 42,5 <$	84 %
5	$\leq 42,5 - 50,0 <$	100 %
6	$\leq 50,0 - 57,5 <$	119 %
7	$\leq 57,5 - 65,0 <$	141 %
8	$\leq 65,0 - 72,5 <$	168 %
9	$\geq 72,5$	200 %

Vilken riskklass och därmed summerad riskvikt (ARW_i) ett institut erhåller bestäms av institutets sammanlagda riskpoäng (ARS_i).

Beräkning av sammanlagd riskpoäng

Den sammanlagda riskpoängen för varje institut (ARS_i) ska beräknas på följande sätt:

Varje institut tilldelas en individuell riskpoäng (IRS_i) för varje riskindikator. IRS_i multipliceras med indikatorvikten (IW). ARS_i beräknas genom att de viktade riskpoängen summeras.

Riskindikatorerna och deras viktning framgår av tabellen nedan.

Risk kategorier och riskindikatorer	Vikt (IW)
Kapital	20 %
<i>Bruttosoliditet</i>	10 %
<i>Kärnprimärkapitalkvot</i>	10 %
Likviditet och finansiering	15 %
<i>Likviditetstäckningsgrad (LCR)</i>	5 %
<i>Stabil nettofinansieringskvot (NSFR)</i>	10 %
Tillgångskvalitet	12,5 %
<i>Andel nödlidande lån</i>	12,5 %
Affärsmodell och styrning	15 %

Riskkategorier och riskindikatorer	Vikt (IW)
<i>Totalt riskvägt exponeringsbelopp / totala tillgångar</i>	5 %
<i>Avkastning på totalt kapital</i>	10 %
Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	37,5 %
<i>Systemviktigt institut¹</i>	15 %
<i>Ej intecknade tillgångar / garanterade insättningar</i>	22,5 %
Summa	100 %

¹Med systemviktigt institut avses i dessa föreskrifter ett institut som av Riksgäldskontoret i den senast beslutade resolutionsplanen enligt lagen (2015:1016) om resolution har bedömts ha en väsentlig negativ påverkan på den finansiella stabiliteten och den reala ekonomin om institutet skulle falla och därefter avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Beräkning av individuell riskpoäng

Följande skalor ska användas för att beräkna ett instituts individuella riskpoäng (IRS_i) för respektive riskindikator:

Bruttosoliditet

Intervall (per percentil-ranking)	11% med lägst bruttosoliditet	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst bruttosoliditet
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Bruttosoliditet ska beräknas som primärkapital i relation till exponeringsbelopp för bruttosoliditet.

Kärnprimärkapitalkvot

Intervall (per percentil-ranking)	11% med lägst kärnprimärkapitalkvot	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst kärnprimärkapitalkvot
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Likviditetstäckningsgrad (LCR)

Intervall	< 125%	125% – < 150%	150% – < 175%	175% – < 200%	200% ≤
IRS	100	75	50	25	0

Stabil nettofinansieringskvot (NSFR)

Intervall (per percentil-ranking)	11% med lägst NSFR	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst NSFR
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Andel nödlidande lån

Intervall (per percentilranking)	≥ 5%	<5% – 2,5%	<2,5% – 1,25%	<1,25% – 0,63%	<0,63%
IRS	100	75	50	25	0

Andel nödlidande lån ska beräknas som nödlidande lån (bruttoexponering) i relation till total utlåning.

Totalt riskvägt exponeringsbelopp/totala tillgångar

Intervall (per percentil-ranking)	11% med högst kvot totalt riskvägt exponeringsbelopp/totala tillgångar	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med lägst kvot totalt riskvägt exponeringsbelopp/totala tillgångar
IRS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Totalt riskvägt exponeringsbelopp/totala tillgångar ska beräknas som totalt riskvägt exponeringsbelopp i relation till totala tillgångar.

Avkastning på totalt kapital

Intervall	< 0% eller > 15%	>2 – 15% ≤	0 – 2%
IRS	100	50	0

Avkastning på totalt kapital ska beräknas som nettointäkter i relation till totala tillgångar och som ett genomsnitt över två år.

Systemviktigt institut

Systemviktigt institut	Nej	Ja
IRS	100	0

Ej intecknade tillgångar/garanterade insättningar

Intervall	11% med lägst kvot ej intecknade tillgångar/ garanterade insättningar	> 11% – 22%	> 22% – 33%	> 33% – 44%	> 44% – 55%	> 55% – 66%	> 66% – 77%	> 77% – 88%	12% med högst kvot ej intecknade tillgångar/ garanterade insättningar
RS	100	87,5	75	62,5	50	37,5	25	12,5	0

Ej intecknade tillgångar/garanterade insättningar ska beräknas som totala tillgångar med avdrag för intecknade tillgångar i relation till garanterade insättningar.

Beräkning av riskindikatorerna

Vid beräkning av riskindikatorerna ska följande värden användas:

1. *Exponeringsbelopp för bruttosoliditet*: det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C47.00, rad 0290 i bilaga X till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

2. *Intecknade tillgångar*: det värde som ska rapporteras enligt rapporteringsmall om intecknade tillgångar F32.01, kolumn 010, rad 010 i bilaga XVI till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

3. *LCR*: det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C76.00, rad 0030 i bilaga XXIV till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

4. *Nettointäkter*: det värde som ska rapporteras enligt post B 27 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2014:14) om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter.

5. *Nödlidande lån (bruttoexponering)*: det värde som ska rapporteras enligt post C 75 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter med tillägg av gjorda reserveringar.

6. *Primärkapital*: det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C47.00, rad 0310 i bilaga X till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

7. *Totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C02.00, rad 0010 i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

8. *Kärnprimärkapitalkvot*: det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C03.00, rad 0010 i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

9. *Totala tillgångar*: det värde som ska rapporteras enligt post A16 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter.

10. *Total utlåning*: de värden som ska rapporteras enligt posterna A3 och A4 i bilaga 1 till Finansinspektionens föreskrifter om rapportering av kvartals- och årsbokslutsuppgifter.

11. *NSFR*: det värde som ska rapporteras enligt COREP-mall C84.00, rad 0220, kolumn 0040 i bilaga XII till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/451 av den 17 december 2020 om tekniska genomförandestandarder för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller instituts tillsynsrapportering och om upphävande av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

Vid beräkning av riskindikatorerna ska värdena för enskilda juridiska personer användas.

Riskindikatorn avkastning på totalt kapital ska beräknas som genomsnittet av indikatorvärdet den 31 december de två närmast föregående åren. Indikatorvärdet ska beräknas genom att nettointäkterna den 31 december år T relateras till genomsnittet av totala tillgångar den 31 december år T samt år T-1.

Vid beräkning av övriga riskindikatorer ska värdet den 31 december närmast föregående år användas.

2. Utgångspunkter

2.1 Insättningsgarantin

Riksgälden är garantimyndighet enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti (10 § förordningen [2023:909] med instruktion för Riksgäldskontoret).

Insättningsgarantin innebär att kunders insättningar på konton hos banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag (institut) skyddas vid konkurs eller när Finansinspektionen beslutat att garantin ska träda in. Garantin ersätter kapital och upplupen ränta upp till 1 050 000 kronor per person och institut. Till grund för lagen om insättningsgaranti ligger insättningsgarantidirektivet.⁴ Syftet med insättningsgarantin är att bidra till konsumentskyddet och till stabiliteten i det finansiella systemet.

2.2 Avgifter för insättningsgarantin

Varje institut som omfattas av insättningsgarantin ska betala en årlig avgift till garantimyndigheten (12 § lagen om insättningsgaranti). Enligt samma bestämmelse ska institutens sammanlagda avgifter för ett år uppgå till 0,1 procent av institutens samlade garanterade insättningar. Medlen förvaltas i en särskild fond, insättningsgarantifonden. De i insättningsgarantifonden behållna avgiftsmedlen ska uppgå till ett belopp som motsvarar minst 0,8 procent av de sammanlagda garanterade insättningarna (15 a § lagen om insättningsgaranti).

2.3 Beräkning av avgiften

Garantimyndigheten ska årligen bestämma hur stort belopp varje institut ska betala i avgift. Avgiften ska baseras på institutets sammanlagda insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del de omfattas av garantin, och ska bestämmas med hänsyn till institutets risknivå (13 § andra stycket lagen om insättningsgaranti).

Enligt artikel 13.2 i insättningsgarantidirektivet får medlemsstaternas insättningsgarantisystem använda egna riskbaserade metoder för att fastställa och beräkna institutens riskbaserade avgifter. Den metod som tillämpas behöver ta hänsyn till de riktlinjer för beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem som Europeiska bankmyndigheten (Eba) har utfärdat (Eba:s riktlinjer).⁵ Sverige har implementerat en riskbaserad avgiftsmodell enligt de regler som följer av Eba:s riktlinjer. Beräkningen av avgifter för den svenska

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (omarbetning).

⁵ EBA/GL/2015/10.

insättningsgarantin regleras i 4 kap. Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti. Till föreskrifterna finns en bilaga.

Eba har reviderat sina riktlinjer. De nya riktlinjerna träder i kraft den 3 juli 2024.⁶ De reviderade riktlinjerna innebär att riskindikatorerna i avgiftsmodellen till viss del ändrats.

2.4 Uppgiftsskyldighet

Ett institut som omfattas av garantin ska lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att fastställa institutets avgift (16 § lagen om insättningsgaranti). Institut ska också utan dröjsmål lämna garantimyndigheten de uppgifter den behöver om insättare och deras insättningar samt de uppgifter den i övrigt behöver för sin verksamhet. I Riksgäldskontorets föreskrifter om insättningsgaranti finns sedan tidigare vissa bestämmelser om uppgiftsskyldighet.

2.5 Syftet med ändringarna i föreskrifterna

Ett institut som omfattas av lagen om insättningsgaranti ska lämna uppgifter till Riksgälden för att myndigheten ska kunna fastställa institutets avgifter. Ändringarna syftar huvudsakligen till att anpassa föreskrifterna till Eba:s reviderade riktlinjer. Därutöver syftar ändringarna till att kunna säkra lagstadgade utbetalningstider vid vissa ersättningsfall i gränsöverskridande verksamhet.

2.6 Regleringsalternativ

En förutsättning för att kunna genomföra de föreslagna ändringarna är att det sker en ändring i de befintliga föreskrifterna.

2.7 Rättsliga förutsättningar

Av 8 § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti framgår att Riksgälden får meddela föreskrifter bl.a. om

- beräkningen av avgifterna för insättningsgarantin,
- sådana uppgifter om insättare och insättningar som avses i 16 § och 17 § första stycket lagen om insättningsgaranti, och
- att vissa uppgifter som ska lämnas till garantimyndigheten enligt 16 § lagen om insättningsgaranti i stället ska lämnas till Finansinspektionen.

⁶ EBA/GL/2023/02.

3. Bakgrund

3.1 Nuvarande avgiftsberäkning

Den årliga avgiften för ett enskilt institut beräknas huvudsakligen som en funktion av volymen garanterade insättningar, en uppskattning av institutets risknivå samt en avgiftssats (se 13 § lagen om insättningsgaranti). Nedan beskrivs den matematiska formeln som i enlighet med Eba:s riktlinjer används vid avgiftsberäkningen. Den följer också av 4 kap. 2 § Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2016:2) om insättningsgaranti.

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

där

C_i	=	årlig avgift från institut 'i'
CR	=	avgiftssats
ARW_i	=	summerade riskvikter för institut 'i'
CD_i	=	garanterade insättningar för institut 'i'
μ	=	justeringskoefficient

Enligt 12 § lagen om insättningsgaranti ska avgiftssatsen, CR, vara 0,1 procent och justeringskoefficienten, μ , ha det värde som leder till att institutens sammanlagda avgifter för ett år uppgår till ett belopp som motsvarar 0,1 procent av insättningarna.

3.1.1 Nuvarande vikter för riskindikatorer

För att fastställa den procentuella avgift som varje enskilt institut ska betala används en nyckeltalsmodell som med hjälp av ett antal riskindikatorer genererar riskpoäng för varje institut. Med hjälp av riskpoängen får varje institut en summerad riskvikt (ARW).

Riksgäldens nyckeltalsmodell följer Eba:s riktlinjer, vilka innehåller åtta riskindikatorer inom fem olika riskkategorier (se tabell 1). Tillsammans avser de att mäta risknivån hos olika institut och därmed ranka instituten utifrån den risk som de utgör för förluster i insättningsgarantisystemet. De fyra första kategorierna (*kapital, likviditet och finansiering, tillgångskvalitet* samt *affärsmodell och styrning*) avser i första hand att mäta sannolikheten för att ett institut fallerar. Den femte kategorin (*potentiella förluster för insättningsgarantisystemet*) fokuserar istället på hur stor andel av ett garantibelopp som kan återvinnas om ett institut har fallerat (återvinningsgrad).

Tabell 1 Nuvarande riskkategorier och riskindikatorer enligt Eba:s riktlinjer

Riskkategorier och riskindikatorer	Minimivikter (procent)
Kapital	18
Bruttosoliditet	9
Kärnprimärkapitalkvot eller kapitaltäckningskvot	9
Likviditet och finansiering	18
Likviditetstäckningsgrad	9
Stabil nettofinansieringskvot	9
Tillgångskvalitet	13
Andel nödlidande lån	13
Affärsmodell och styrning	13
Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	6,5
Avkastning på totalt kapital	6,5
Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	13
Icke in-tecknade tillgångar/Garanterade insättningar	13
Summa	75

Av tabell 1 framgår också de minimivikter för respektive riskindikator som Eba:s riktlinjer anger. Minimivikterna utgör 75 procent av de summerade indikatorsvikterna i Eba:s nyckeltalsmodell. Resterande 25 procentenheter kan respektive insättningsgarantisystem fördela på valfritt sätt. Ingen enskild riskindikators vikt bör dock utökas med mer än 15 procentenheter.⁷

Riksgäldens nuvarande vikter för riskindikatorer

I Riksgäldens nuvarande nyckeltalsmodell (se tabell 2) har vikterna för indikatorerna i de fyra första riskkategorierna tilldelats det angivna minimivärdet i enlighet med Eba:s riktlinjer. Resterande 25 procentenheter har därefter fördelats på den femte kategorin, *Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet*.

Tabell 2 Riksgäldens nuvarande riskindikatorer och vikter

Riskkategorier och riskindikatorer	Indikatorvikter (procent)
Kapital	18
Bruttosoliditet	9
Kärnprimärkapitalkvot	9
Likviditet och finansiering	18
Likviditetstäckningsgrad	9
Stabil nettofinansieringskvot	9
Tillgångskvalitet	13
Andel nödlidande lån	13

⁷ EBA/GL/2015/10, punkt 58.

Riskkategorier och riskindikatorer	Indikatorvikter (procent)
Affärsmodell och styrning	13
Riskviktade tillgångar/totala tillgångar	6,5
Avkastning på totalt kapital	6,5
Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet	38
Ej intecknade tillgångar/Garanterade insättningar	23
Systemviktigt institut	15
Summa	100

Som framgår av tabell 2 har resterande 25 procentenheter fördelats inom riskkategorin *Potentiella förluster för insättningsgarantisystemet*. Vid införandet av den nuvarande nyckeltalsmodellen bedömde Riksgälden att riskindikatorer som fokuserar på att skatta återvinningsgraden, givet att ett institut fallerar, bör ha en större vikt än vad som är fallet för minimivikterna i Eba:s riktlinjer. Det innebär att Riksgälden har lagt till riskindikatorn *Systemviktigt institut* med en riskvikt på 15 procent och att riskindikatorn *Ej intecknade tillgångar/Garanterade insättningar* har en riskvikt som uppgår till 23 procent, istället för 13 procent.

3.1.2 Nuvarande beräkningsmetod för summerade riskvikter (ARW)

Riksgäldens nuvarande beräkningsmetod följer Eba:s riktlinjer. När riskpoäng har tilldelats samtliga institut för varje enskild riskindikator beräknas en sammanlagd riskpoäng (ARS). Det sker genom att varje tilldelad riskpoäng viktas med den tillhörande indikatorns vikt för att sedan summeras. Den sammanlagda riskpoängen genererar en summerad riskvikt (ARW) och en riskklass för respektive institut (se tabell 3). En låg sammanlagd riskpoäng leder till en låg riskklass och en låg summerad riskvikt (ARW).

Tabell 3 Beräkning av de summerade riskvikterna (ARW)

Riskklass	Intervall för sammanlagd riskpoäng (ARS)	ARW (procent)
1	< 20	50
2	≤ 20,0 – 27,5 <	69
3	≤ 27,5 – 35,0 <	88
4	≤ 35,0 – 42,5 <	106
5	≤ 42,5 – 50,0 <	125
6	≤ 50,0 – 57,5 <	144
7	≤ 57,5 – 65,0 <	163
8	≤ 65,0 – 72,5 <	181
9	≥ 72,5	200

Den lägsta och högsta summerade riskvikten (ARW) utgör det avgiftsintervall som styr den procentuella avgift som ett institut betalar. Som framgår av

tabell 3 är avgiftsintervallet 50 – 200 procent och nuvarande beräkningsmetod innebär att det sker en linjär ökning av den summerade riskvikten (ARW) mellan varje riskklass.

4. Motivering och överväganden

I det följande redogör Riksgälden för de föreslagna föreskrifterna.

4.1 Ändrade vikter för riskindikatorer

Riksgäldens förslag: Vikterna för riskindikatorerna ska ändras så att de följer Eba:s riktlinjer.

Eba har i de reviderade riktlinjerna ändrat vikterna för riskindikatorer. Syftet har varit att insättningsgarantiavgiften i högre grad ska spegla den risk som instituten påför insättningsgarantisystemet. Antalet riskindikatorer ska fortsatt vara åtta inom fem olika riskkategorier. Eba har justerat minimivikterna för ett antal riskindikatorer. Detta påverkar framför allt två indikatorer.

Likviditetstäckningsgrad (LCR) viktas ned med 4 procentenheter, från 9 till 5 procent. *Avkastning på totalt kapital* viktas upp med 3,5 procentenheter, från 6,5 till 10 procent. Utöver detta har Eba gjort vissa mindre justeringar gällande de övriga sex indikatorvikterna (0,5 – 1,5 procentenheter). Eba:s riktlinjer innebär fortsatt att 25 procentenheter valfritt kan fördelas på olika indikatorer.

Riksgälden har utifrån Eba:s ändrade vikter beräknat hur ändringarna förväntas påverka det årliga avgiftsuttaget för instituten. Utifrån dessa beräkningar finner Riksgälden att ändringarna leder till riskbaserade avgifter i en högre grad. Bedömningen grundas på en rankning av instituten bl.a. utifrån publika kreditbetyg.

Eba har i riktlinjerna ändrat beteckning från *Risikviktade tillgångar* till *Totalt riskvägt exponeringsbelopp*. Motsvarande ändring bör ske i indikatorn *Risikviktade tillgångar/ totala tillgångar*. Ändringen är enbart av språklig karaktär.

Som en följd av de reviderade riktlinjerna bör Riksgäldens föreskrifter om insättningsgaranti ändras.

4.2 Ändrad beräkningsmetod för summerade riskvikter (ARW)

Riksgäldens förslag: Beräkningsmetoden för summerade riskvikter (ARW) ska ändras för att följa Eba:s riktlinjer.

Riskklass	Intervall för sammanlagd riskpoäng (ARS)	Ny ARW (procent)	Nuvarande ARW (procent)
1	< 20	50	50
2	≤ 20,0 – 27,5 <	59	69
3	≤ 27,5 – 35,0 <	71	88
4	≤ 35,0 – 42,5 <	84	106
5	≤ 42,5 – 50,0 <	100	125
6	≤ 50,0 – 57,5 <	119	144
7	≤ 57,5 – 65,0 <	141	163
8	≤ 65,0 – 72,5 <	168	181
9	≥ 72,5	200	200

Eba har i de reviderade riktlinjerna gjort en ändring i en av beräkningsmetoderna för summerade riskvikter (ARW). Denna metod används för att fastställa storleken på de summerade riskvikterna för olika intervall för sammanlagd riskpoäng (ARS). Revideringen innebär att den procentuella avgiften som ett institut betalar räknas upp med en procentsats istället för den nuvarande linjära uppräkningsmetoden.

Den ändrade beräkningsmetoden innebär att institutens avgifter på ett bättre sätt speglar hur kreditrisk värderas och prissätts av olika aktörer på de finansiella marknaderna. På så vis bidrar den föreslagna ändringen till att institutens avgifter blir mer riskbaserade vad beträffar avgiftsskillnader mellan olika riskklasser.

Som en följd av de reviderade riktlinjerna bör Riksgäldens föreskrifter om insättningsgaranti ändras.

4.3 Klientmedelskonton

Riksgäldens förslag: Uppgiftsskyldigheten för ett institut utökas. Ett institut ska lämna uppgifter om garanterade insättningar på klientmedelskonton. Det ska också införas en ny paragraf som reglerar hur uppgifterna ska lämnas.

De uppgifterna som ett institut ska lämna till Riksgäldskontoret enligt ovan lämnas i stället till Finansinspektionen.

I Eba:s reviderade riktlinjer fastslås att tillgodohavanden på klientmedelskonton ska inkluderas i beräkningen av institutens garanterade insättningar.

Ett klientmedelskonto är ett konto där kontoinnehavaren, exempelvis en advokatbyrå eller ett värdepappersbolag, satt in pengar på konto för en eller flera kunders räkning. De underliggande insättarna är därmed inte desamma som kontoinnehavaren. Huvudregeln för ett klientmedelskonto är att underliggande insättare vardera kan få ersättning upp till insättningsgarantins högsta ersättningsbelopp om 1 050 000 kronor. Utbetalning av ersättning till de underliggande insättarna ska ske så snart som möjligt men senast tre månader efter ersättningsrättens inträde (9 a § lagen om insättningsgaranti).

Ett institut som omfattas av insättningsgarantin ska senast den 1 juli varje år till Riksgäldskontoret lämna uppgifter om garanterade insättningar i Sverige och garanterade insättningar i institutets utländska filialer (3 kap. 1 a § punkterna 1 och 2 Riksgäldskontorets föreskrifter om insättningsgaranti). Enligt 16 § lagen om insättningsgaranti ska ett institut som omfattas av garantin lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att fastställa institutets avgift. För att Riksgälden ska kunna beräkna avgifterna till insättningsgarantin krävs att instituten lämnar specificerade uppgifter om institutets garanterade insättningar.

Riksgälden konstaterar att tillgodohavanden på klientmedelskonton ingår som en del i volymen garanterade insättningar. I dag lämnar instituten emellertid inte några specifika uppgifter om mängden garanterade insättningar som finns på klientmedelskonton.

Uppgiftsskyldigheten behöver utökas för att också omfatta garanterade insättningar på klientmedelskonton.

Av Eba:s reviderade riktlinjer framgår att volymen garanterade insättningar på klientmedelskonton kan beräknas på olika sätt.

Att fastställa mängden garanterade insättningar på ett klientmedelskonto förutsätter att varje underliggande insättare och deras respektive andel av kontosaldot är känt. Institutet har inte alltid fullständig information om de underliggande insättarna och deras tillgodohavanden. För att möjliggöra för instituten att uppfylla sin uppgiftsskyldighet bedömer Riksgälden att det behövs olika beräkningsmetoder.

Mot bakgrund härav föreslår Riksgälden att det införs en ny bestämmelse i föreskrifterna om insättningsgaranti som anger de olika beräkningsmetoderna.

Ett institut får ange de sammanlagda garanterade insättningarna för underliggande insättare på ett klientmedelskonto om institutet känner till varje insättares andel av det totala tillgodohavandet.

Om ett institut har uppgifter om antalet underliggande insättare men inte deras andel av det totala tillgodohavandet på klientmedelskontot, får institutet istället vid beräkningen multiplicera antalet insättare med det högsta ersättningsbeloppet för insättningsgarantin.

Ett institut som saknar uppgifter om antalet underliggande insättare och deras andel av det totala tillgodohavandet på klientmedelskontot, får istället lämna uppgifter om värdet på det totala tillgodohavandet. Detsamma gäller för ett institut som väljer att inte lämna uppgifter enligt de två föregående metoderna.

Riksgälden föreslår att samtliga tre beräkningsmetoder ska kunna tillämpas. Det ger instituten ett visst mått av valfrihet vid beräkningen av garanterade insättningar på klientmedelskonton.

För sådana insättningar som omfattas av insättningsgarantin enligt 3 § andra och tredje styckena lagen om insättningsgaranti, får ett institut lämna uppgifter enligt den första eller andra metoden ovan.

Om ett institut skulle rapportera de totala tillgodohavandena på klientmedelskontot som omfattas av kompletterande skydd kan volymerna under vissa omständigheter komma att rapporteras dubbelt, dvs. såväl till hem- som värdlandets insättningsgarantisystem. För att undvika detta bedömer Riksgälden att det, för klientmedel som omfattas av kompletterande skydd, endast är aktuellt att rapportera i enlighet med de två första metoderna ovan.

Riksgälden bedömer sammantaget att föreskrifterna bör ändras för att insättningar på klientmedelskonto ska beaktas vid institutens beräkning av garanterade insättningar.

4.4 Uppgiftsskyldighet om insättningar i gränsöverskridande verksamhet

Riksgäldens förslag: Ett institut ska lämna uppgifter om garanterade insättningar i gränsöverskridande verksamhet inom EES. En ny definition av gränsöverskridande verksamhet ska införas i föreskrifterna.

De uppgifter som ett institut ska lämna till Riksgäldskontoret enligt ovan lämnas i stället till Finansinspektionen.

Ett institut som bedriver verksamhet i Sverige, och som omfattas av den svenska insättningsgarantin, kan också välja att bedriva gränsöverskridande verksamhet inom EES. Det innebär att institutet, utan att inrätta en filial, kan ta emot insättningar från insättare som är hemmahörande i andra EES-länder genom att underrätta Finansinspektionen i enlighet med 5 kap. 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. De senaste åren har det skett en ökning av gränsöverskridande verksamhet bland svenska institut, vilket också har inneburit att volymen garanterade insättningar från gränsöverskridande verksamhet har ökat.

Vid ett eventuellt ersättningsfall betalar Riksgälden ersättning till insättarna enligt garantin. Utbetalning får göras på det sätt som Riksgälden finner lämpligt (9 § lagen om insättningsgaranti).

Vad som är en lämplig utbetalningsmetod till insättare kan variera mellan olika länder. Av det följer att de utbetalningsmetoder som bedöms lämpliga för insättare i Sverige inte nödvändigtvis är möjliga att använda vid utbetalning till insättare i ett annat EES-land. Med större kännedom om den gränsöverskridande verksamheten ges Riksgälden bättre förutsättningar att kunna förbereda för att hantera utbetalning av ersättningar, inom lagstadgade sju arbetsdagar, till samtliga insättare vid ett ersättningsfall. Det stärker det konsumentskydd som insättningsgarantin innebär.

För att kunna förbereda och fastställa lämpliga utbetalningsmetoder inför ett eventuellt ersättningsfall behöver Riksgälden uppgifter från berörda institut avseende omfattningen och den geografiska spridningen av institutens gränsöverskridande verksamhet. Uppgifterna avser berörda instituts volym av garanterade insättningar fördelat på de länder där ett institut bedriver denna verksamhet.⁸

Insättningar från ett instituts gränsöverskridande verksamhet utgör en delmängd av den volym garanterade insättningar i Sverige som instituten i dag rapporterar. Hur stor andel av institutens rapporterade garanterade insättningar som härrör från gränsöverskridande verksamhet kan i dagsläget inte urskiljas.

Riksgälden finner det lämpligt att uppgifter om garanterade insättningar från gränsöverskridande verksamhet, på samma vis som för insättningar i institutens filialer, rapporteras i samband med att instituten lämnar underlaget för beräkning av insättningsgarantiavgiften. Att uppgifterna specificeras vid

⁸ Riksgälden avser att i upplysningar för inrapportering tydliggöra hur instituten – i en särskild bilaga – ska ange i vilka länder de bedriver gränsöverskridande verksamhet samt garanterade insättningar per land.

rapporteringen, utöver att de ingår i volymen garanterade insättningar i Sverige, påverkar inte den avgift som ett institut betalar.

I gällande föreskrifter om insättningsgaranti finns ingen definition av gränsöverskridande verksamhet inom EES. En ny definition av gränsöverskridande verksamhet i enlighet med lagen om bank- och finansieringsrörelse bör därför införas i föreskrifterna.

4.5 Ikraftträdande

Riksgäldens förslag: Föreskrifterna ska träda i kraft den 1 januari 2025.

Vid bedömningen av vid vilken tidpunkt de föreslagna föreskrifterna ska träda i kraft bör hänsyn tas till den tid det tar för instituten att anpassa sig till den nya ordningen.

Instituten lämnar sedan tidigare uppgifter till Finansinspektionen i inspektionens system. Riksgälden bedömer att instituten kan hantera den ökade uppgiftsskyldigheten samt de nya beräkningsmetoderna till respektive rapporteringstillfälle. De ändringar som nu föreslås kommer därmed inte medföra några anpassningsproblem för instituten.

De ändrade föreskrifterna bör enligt Riksgälden träda i kraft så snart som möjligt, vilket bedöms vara den 1 januari 2025.

För den rapportering som ett institut ska göra enligt 3 kap. 1 § Riksgäldskontorets föreskrifter om insättningsgaranti, ska de föreslagna ändringarna tillämpas första gången januari 2026.

5. Förslagets konsekvenser

I det följande redogörs för de konsekvenser som Riksgälden bedömer att de föreslagna föreskrifterna får.

5.1 Konsekvenser för samhället

Riksgälden bedömer att förslagen leder till insättningsgarantiavgifter som i högre grad speglar den risk som respektive institut utgör för insättningsgarantisystemet. Sådana riskbaserade avgifter ger starkare incitament för instituten att minska sitt risktagande, exempelvis genom att minska sin skuldsättning eller genom en mindre riskfylld utlåning. Det har en positiv effekt på den finansiella stabiliteten.

5.2 Konsekvenser för insättarna

Starkare incitament för ett minskat risktagande medför ett ökat konsumentskydd för insättarna. Trots att ersättningsnivån för insättarna inte påverkas av förslagen, innebär ett minskat risktagande en lägre sannolikhet för att insättare drabbas av ett ersättningsfall.

En annan möjlig konsekvens är att räntan på vissa instituts inlåningskonton kan påverkas, positivt eller negativt, beroende på hur insättningsgarantiavgiften ändras. Sannolikheten för sådana ändringar bedöms vara begränsad.

Den utökade uppgiftsskyldigheten för instituten gällande gränsöverskridande verksamhet bedöms underlätta för Riksgälden att förbereda och fastställa lämpliga utbetalningsmetoder vid ett eventuellt ersättningsfall. Det innebär ett starkare konsumentskydd för insättarna. Riksgäldens förutsättningar att snabbare kunna göra utbetalningar bedöms öka.

5.3 Konsekvenser för instituten

5.3.1 Allmänt om instituten

Antalet institut som är anslutna till insättningsgarantin uppgick under 2023 till 129 stycken, varav 106 tog emot garanterade insättningar. Institutens storlek och verksamhet varierar och omfattar allt från de tre storbankerna till ett antal mindre sparbanker, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag. Sparbankerna, totalt 59 stycken, utgör den största kategorin av institut.

Storleken på de minsta institutens balansräkningar varierar ungefärligen mellan 1 200 och 1 400 miljoner kronor. Enligt Riksgäldens bedömning saknas skäl att

ta särskild hänsyn till de storleksmässigt minsta instituten vid föreskrifternas utformning.

De föreslagna föreskrifternas påverkan på konkurrensförhållandet mellan berörda institut bedöms vara begränsad.

5.3.2 Administrativa kostnader

Förslaget avseende klientmedelskonton medför en ökad administrativ kostnad för de flesta institut som använder detta kontoslag, exempelvis genom ökad manuell hantering eller kostnader för systemstödsutveckling. Kostnaden styrs främst av antalet klientmedelskonton i ett institut och av institutets kännedom om de underliggande insättarna. Riksgälden bedömer att en betydande andel av den totala volymen insättningar på klientmedelskonto finns i de allra största instituten. För mindre institut med få klientmedelskonton bedöms förslaget medföra begränsade kostnader.

För institut som saknar eller har begränsad kännedom om underliggande insättare ger förslaget en flexibilitet. Detta eftersom beräkningsmetod kan väljas utifrån vad som är mest kostnadseffektivt för ett enskilt institut. Samtidigt ger de olika beräkningsmetoderna ett incitament för ökad kännedom. Riksgälden bedömer att incitamentsstrukturen kommer att styra institut med stora volymer på klientmedelskonton mot en högre grad av kännedom om underliggande insättare.

Riksgäldens noterar att vissa institut har börjat avtala om rätten att erhålla information, exempelvis genom att i kontovillkoren ställa krav på kontoinnehavaren att dokumentera och lämna uppgifter om underliggande insättare. Om fler institut använder sådana avtal bedömer Riksgälden att behovet av olika beräkningsmetoder minskar. Det skulle också innebära att institutens samlade kostnader för förslaget sannolikt minskar gradvis över tid.

Riksgälden bedömer att förslaget om uppgiftsskyldighet i gränsöverskridande verksamhet berör cirka 15 institut och att eventuellt tillkommande administrativa kostnader skulle vara begränsade.

Angående förslagen om ändrade vikter för riskindikatorer och summerade riskvikter (ARW) bedömer Riksgälden att de endast marginellt påverkar institutens administrativa kostnader. Det beror på att de uppgifter som årligen ska inrapporteras fortsatt kommer att utgå från samma riskkategorier och riskindikatorer som tidigare.

5.3.3 Ändrade avgifter

De föreslagna föreskriftsändringarna påverkar institutens individuella avgifter. Ändrade vikter för riskindikatorer medför att vissa institut, allt annat lika, kommer att få betala en något högre insättningsgarantavgift. Andra institut får samtidigt en något lägre avgift. Det totala avgiftsuttaget uppgår däremot fortsatt till 0,1 procent av de samlade garanterade insättningararna. Riksgäldens beräkningar utifrån förslaget indikerar att det företrädevis är ett fåtal större institut med en relativt låg risknivå (och låg riskklass) som förväntas få en lägre avgift. Det motsatta gäller främst för några av de mellanstora institut som i dagsläget har en relativt hög risknivå (och hög riskklass). Eftersom ändringarna av riskvikter är storleksmässigt begränsade förväntas de inte väsentligen påverka de individuella avgifterna. Enligt Riksgäldens mening är avgiftsändringarna positiva då de i högre utsträckning bidrar till mer riskbaserade avgifter.

En ändrad beräkningsmetod för summerade riskvikter (ARW) innebär i sin tur en ändring av avgiftens storlek för samtliga institut. Riksgälden bedömer att ändringarna kommer att vara begränsade. En konsekvens är att den summerade riskvikten kommer att minska för flertalet av instituten. Det leder till att justeringskoefficienten sannolikt höjs, jämfört med i dag, för att det totala avgiftsuttaget ska summera till 0,1 procent av de sammanlagda garanterade insättningararna. En justeringskoefficient som väsentligen avviker från 1 kan leda till att förutsägbarheten kring avgiftens storlek minskar, eftersom den avgift ett institut ska betala i hög grad skulle kunna avvika från initialt tilldelad summerad riskvikt (ARW).

De föreslagna ändringarna kan påverka enskilda instituts avgift såväl nedåt som uppåt. Det är därför svårt att på institutnivå exakt uppskatta konsekvenserna. Justeringskoefficienten styrs av hur volymerna av garanterade insättningar fördelar sig mellan instituten. Om justeringskoefficienten höjs kommer institut i riskklass 1 respektive 9, allt annat lika, att få betala en något högre avgift till följd av den ändrade beräkningsmetoden. Det förklaras av att dessa instituts summerade riskvikt (ARW) inte ändras men att justeringskoefficienten sannolikt höjs för samtliga institut. Om institut i riskklass 1 och 9 betalar en högre avgift, kommer avgiften i genomsnitt att minska för instituten i riskklass 2 – 8, eftersom det sammanlagda avgiftsuttaget är konstant.

Förslaget innebär att institut med tillgodohavanden på klientmedelskonton som överstiger ersättningsbeloppet får betala en högre årlig avgift för dessa tillgodohavanden. Det beror på att avgiftsunderlaget för garanterade insättningar ökar för dessa institut. Riksgälden anser att en sådan avgiftshöjning är rimlig, då dessa insättningar omfattas av insättningsgarantin. Ett ökat

avgiftsuttag, till följd av ett större avgiftsunderlag, innebär att medlen i insättningsgarantifonden ökar. Det ger en större buffert för att täcka eventuella förluster som över tid kan uppstå i insättningsgarantisystemet. Därmed minskar också sannolikheten för att instituten skulle behöva betala den tillkommande avgift som beskrivs i 15 a § lagen om insättningsgaranti.

Riksgälden utvärderar löpande avgiftsuttaget för insättningsgarantin utifrån avgifternas syfte, incitamentstyrning och övriga konsekvenser.

5.4 Konsekvenser för myndigheterna

De föreslagna ändringarna bedöms ha en begränsad påverkan på Riksgälden. Viss systemstödsutveckling kommer att behöva genomföras men kostnaderna bedöms vara begränsade.

Riksgälden och Finansinspektionen samordnar den årliga inrapporteringen av uppgifter till avgiftsuttaget med den rapportering som instituten genomför via Finansinspektionens rapporteringssystem (Fidac). Förslagen kommer därmed att medföra viss systemstödsutveckling för inspektionen men kostnaderna för detta bedöms vara begränsad.

5.5 Överensstämmelse med unionsrätten

Riksgälden bedömer att de föreslagna föreskrifterna står i överensstämmelse med unionsrätten.

5.6 Tidpunkten för ikraftträdande

Riksgälden bedömer att det inte behöver tas någon särskild hänsyn när det gäller tidpunkten för ikraftträdandet.

5.7 Speciella informationsinsatser

Riksgälden kommer att informera om de ändrade föreskrifterna på myndighetens webbplats (www.riksdagen.se). Myndigheten kommer även informera de berörda instituten via e-post. Det finns därutöver enligt Riksgäldens uppfattning inte behov av ytterligare informationsinsatser.